

Az élet Istentől származik. Magától nem jött létre, s magától nem fog befejeződni sem. Tehát csak átmeneti fázis.

Az embert is Isten teremtette. Azt a feladatot kapta, hogy művelje a földet és gazdagítsa az életet tudással, becsületességgel. Minden meg van adva számára, hogy elérje ezt a célt. Az élet ezen a bolygón nem börtön az ember számára: nem büntetésből került erre a világra. Létezése nem csupán véletlen vagy meg nem tervezett esemény.

A földi élet első szakasza nem bűnnel vagy Isten elleni lázadással kezdődött. De sajnos később belépett a Sátán, a kísértő az ember életébe. Az Éden elvesztése figyelmeztetés volt ez az első ember számára. **Megtapasztalta az elesést**, de a felálláshoz is kapott útmutatást az ember. Az erkölcsi vereség után, az erkölcsi győzelemhez is megkapta és ma is megkapja az ember a segítséget.

Éva nem a leggyengébb tagja volt az első emberpárnak. Nem beszélte rá Ádámot, hogy egyenek a tiltott fa gyümölcséből és nem is egyedül ő a felelős az Éden Kertjéből való kiűzetésért: mind ketten bűnösök és valószínű, meg is bánták bűneiket. A bűnbeesésnél látszik, hogy a férfi és a nő egyformán képes gyengeségre és erényességre, rosszra és jóra egyaránt.

Az ember szabad akaratával megáldott lény. Sajnos a szabad akaratát nagyon sok ember az Isten céljának megghiúsítására használja fel és az a bűn.

De amíg az ember képes a rosszra, addig ugyan úgy képes a jóra és a változásra is.

Krisztus mindig kész bennünket bűneinktől megszabadítani, de akaratunkat sohasem kényszeríti. Ám, ha nem akarjuk elfogadni Isten kegyelmét, vajon mit tehet még értünk? Ha Isten szeretetét makacsul visszautasítjuk, mi saját magunk vagyunk kárhozatalunk okozói.

Ezért a hamvazószerdai, nagyböjti igen hangsúlyos figyelmeztetés, amikor a katolikus egyházunk az elmúlásra, és a bűnbánatra figyelmeztet minket: *„Emlékezzél ember, porból lettél, és porrá leszel.”*

A nagyböjt a megtérés és az Istennel való kiengesztelődés időszaka.

Bűneink következtében halottak voltunk (Ef 2,5) - Ezért vette magára Isten Fia az emberi természetet, s váltott meg a bűn és a halál szolgaságából.

Naponta átéljük, a bűn okozta szolgaságot. A bűnök sajnos még ma is megalázzák az emberiséget.

A bűn a mindennapi életünkben is megjelenik, megbélyegez, mert az ember legbelsőjében van. - A bűn bennünk van, mert **Krisztus hiányzik.**

A technika, a számítógépek fejlettségét, előrehaladását tapasztaljuk. **Az ember eljutott a világűrbe, Mindenben láthatjuk a fejlődést**, de ugyanakkor látjuk azt is, hogy az ember önmagával nem tud mit kezdeni, önmagát nem nagyon tudja irányítani, jobbitani. **Kifejezetten sátáni körbe került az ember!** Nem is vesszük már észre, hogy bűnt követünk el.

Amikor az ember, lop, csal, gyilkol, paráználkodik, stb. **nem érzi magát bűnösnek.**

Korunk egyik legnagyobb csapása, hogy kihalt a bűntudat a szívünkben.

A bűn sötétségével szemben - melyből az embernek egyedül lehetetlen megszabadulnia - mutatkozik meg **Krisztus üdvözítő szeretet tette.**

Krisztus a bárány, aki magára vette a világ bűneit (Jn 1,29).

A föltámadott Úr megtörte a halál hatalmát. Krisztus meghozta a kiengesztelődést Isten és az ember között, valamint ember és ember között.

Az ideai nagyböjt, nagyon is kedvező alkalom arra, hogy "kiengesztelődjünk Istennel"

Isten fölkinálja irgalmát mindenkinek, akik kész elfogadni.

Ez a megtérés, ami lehetővé teszi, hogy Krisztusban új életet éljünk: a szeretet életét.

A nagyböjt kegyelme arra is hív, hogy ébresszük föl újra a szeretetünket.

A keresztény ember hiszi, hogy minden rossz és nehézség ellenére a történelemben maga Isten munkálkodik.

Most, a 2006. év nagyböjtjében is meghív minket, hogy térjünk vissza az Atyához, aki tárt karokkal vár, hogy irgalmas szeretetét megmutassa felénk.

Sajnos ez a világ nem akar tudni semmiféle böjtről. Ez a világ, amiben élünk, habzsol. Az egész azt sugallja, hogy kaparints meg magadnak mindent, ami elérhető, csavard ki a másik kezéből is azt, amire szükséged van, szakítsd le minden napnak a maga virágát. A böjt teljesen idegen ettől a mi modernnek nevezett világunktól és gondolkozásunktól. Egyre kevesebben veszik ezt komolyan, és még a hívők közül is kevesen gyakorolják a böjtöt. Nem tudom, közülünk ki szokott rendszeresen vagy alkalmanként böjtölni?

A böjt lényege mindig az, hogy önként vállalja valaki. Nem veri nagy dobra. Csak az Atya tudja, meg én. Önként vállalja az ember, nem érdemeket akar szerezni, hanem belsőleg akar elcsendesedni, vagy valamire jobban felkészülni. Jó, ha az életében a lelkiekre összpontosít az ember, és háttérbe szorítja a testieket, mert azok úgyszólván mindig előretörnek és megkövetelik a magukét. Istenre figyelj jobban, és másoknak állj a szolgálatára. A lelki életünkben, és még sok mindenben segítség lehet ez a böjti időszak.

Tehát a **bőjti időszak az ember lelkiismeretét éberré és erőssé teszi**. Az embert türelemre és önzetlenségre neveli. Igen ez az időszak megtanítja az embert az őszinte szeretetre, mert amikor a bűntől betartja, akkor az **Isten iránti mély szeretetből** teszi, és aki Istent szereti, amikor bűntől, és megbánva bűneit bocsánatot kér Istentől, akkor reménykedik, hogy meg is kapja bűnei bocsánatát.

Ez az időszak egy igazi lecke, mérsékletességből és akaratból. Az aki betartja a bűntől, az fegyelmezni tudja vágyait és felütemelkedik a fizikai kísértésen, és az emberben megalapozza a fegyelmet. Amikor valaki betartja a bűjt szabályait, az a fegyelmezettség magas szintjét és az önuralom felsőfokát valósítja meg. Amikor a megfelelő módon bűntől valaki, akkor kontrollálja magát, és parancsol a szenvedélyeinek, fegyelmezi a vágyait és ellen áll a gonosz csábításának. Ez által állítja helyre az ember a bűn okozta lelki sebeket, Istennel való kapcsolatát, és megszabadul a gonosz hajlamoktól.

A bűnbánat a bűn feletti bánkódást és az attól való elfordulást jelenti. Mindaddig nem hagyunk fel vétkeinkkel, amíg azok bűnös voltát fel nem ismerjük. Életünkben akkor történhet csak a valódi változás, ha teljes szívvel elfordulunk a bűntől.

Az igazi bűnbánat által a szív enged a Szentlélek befolyásának, a lelkiismeret felébred; a bűnös felismeri bűneit és azok elhagyására törekszik. Látja Isten szeretetét, a lelki tisztaság örömét; vágyódik a megtisztulás után és szeretné az Istennel való összeköttetést helyreállítani. Krisztus a forrása minden igaz szándéknak. Ha igazság és tisztaság után vágyakozunk, ha bűnös voltunknak tudatára ébredünk, ez mind világos bizonyítéka annak, hogy a Szentlélek hat a szívünkre. A bűnösnek fel kell ismerni Krisztust, mint a világ Megváltóját, aki az emberek, a mi bűneinkért feláldozta életét. Ha Isten Bárányát a Golgota keresztnél szemléljük, kibontakozik előttünk a megváltás titka, és Isten szeretete bűnbánatra vezet bennünket. Krisztus, szenvedése és halála, hozzánk bűnösökhöz való felfoghatatlan szeretetéről tett tanúságot; s miközben mi bűnösök szemléljük ezt a nagy szeretetét, szívünk meglágyul, s lelkünket szeretetre készíti iránta.

Krisztus vonz, hogy keresztyérek tekintsünk, hogy szemléljük, nézzük Őt, akit bűneik juttattak a keresztfára. Jézus minden szenvedésére és megaláztatására szükség volt, hogy el ne vesszünk, hanem örök életet nyerjünk.

Mi bűnösök ellenállhatunk ennek a szeretetnek, vonakodhatunk, de jobban tesszük, ha a kereszttől tövéhez borulunk, és komolyan megbánjuk bűneinket, melyek Isten szent Fiának szenvedéseit okozták. Csak ha Őreá nézünk, és csak ha Jézus isteni fénye sugárzik ránk, ismerhetjük be igazán lelkünk bűnös voltát.

Krisztus tisztasága hatoljon be lelkünkbe, és mutasson ki minden szennyes foltot, és tárja fel emberi jellemünk fogyatékosait, hibáinkat, gyengeségeinket, gonosz kívánságainkat, erkölcstelen vágyainkat, szívünk hűtlenségét és ajkunk tisztátalanságát. Aki bűnbe esett, érezze annak gyalázatát és szégyenét is, és érezze, hogy Isten irgalmára szorul. Vigyázz, mert ha semmi szükségét nem érzed annak, hogy Isten irgalmára szorulj, nem is nyered el az irgalmat. Vajon saját erődből megjavulhatsz-e? Saját erőnből semmit sem érhetünk el. **Ne tétovázzunk**, ahogy vagyunk, bűnösen, úgy kell Krisztus elé mennünk. A keresztfán bemutatott áldozat nélkül az emberiség sohasem szabadulhatott volna meg a bűntől. Isten Fiának szenvedése és halála bizonyítja a bűn rettenetes nagyságát. Ez értesse meg velünk, hogy nincs más kiút a bűn hatalmából, és nincs más reményünk a mennyországi életre, csak ha Krisztus tanítása, példája szerint élünk. Ne habozzunk! Ne mulasszuk el a bűneiből való megtérést. A legkisebb bűn elkövetése is azzal a veszedelemmel járhat, hogy az örök üdvösséget elveszíthetjük miatta. Amit mi nem győzünk le, az bennünket győz le és kárhozatalunkat idézheti elő. Minden bűn elidegeníti a lelkünket Istentől.

Aki viszont felismeri Isten szeretetét, igazán megérti a bűn nagyságát. Ha Jézus felénk nyújtott kezeire tekintünk, ha megértjük azon végtelen áldozat nagyságát, melyet Ő érettünk bemutatott, akkor szeretet, a hála kell legyen bennünk.

Jöjjünk Őhöz mindannyian mi szennyes, tisztátalan lelkű emberek, és tárjuk ki szívünket az Ő mindent látó szemei előtt, és kiáltjuk: Vizsgálj meg engem Istenem, ismerd meg gonosz szívemet, és bocsáss meg nekem!

Urunk, bocsásd meg, hogy oly sokat vétkezünk ellened és mások ellen azzal, hogy beszélünk, ragaszkodunk a magunk igazához, bizonygatjuk az ártatlanságunkat, körömszakadtig védjük a magunk érdekeit, és belefáradunk ebbe a sok görcsölésbe.

Taníts meg minket Téged, és másokat is tiszta szívvel szeretni, lemondani önző magunkról. Segíts ezt az előttünk levő néhány hetet, évet, vagy évtizedet másként, tisztább lélekkel leélni, eltölteni mint a korábbi években.

Töltsd meg a szívünket hálaival mindazért, amit te tettél értünk, és egyre jobban te élj bennünk.

Az Istennek átadott étellel együtt jár az öröm. Az öröm azt jelenti, hogy felforrósodik a szívem az Isten örök szeretete és kegyelme által, és az öröm szét fog áradni bennem, és ezt kapják a körülöttem élők is. Isten ilyen életre, egy szebb, boldogabb életre hív mindannyiunkat!

Teremts bennem tiszta szívet, óh Istenem, és a gyenge lelkemet erősítsd, újítsd meg bennem!

